कित संशये रोगापनयने च चा०पर० सक० सेट् एतदर्थे स्वार्थेसन् । चिकित्सति अ चकित्सीत् चिकित्सा चिकित्सितुम् चिकित्सितः । वासे अक० न सन् इच्छायां सक० न सन् । केतति अकेतीत् । केतनं केतुः

कित ज्ञाने जुहो०पर०सक० सेट् वैदिकोऽयम् । चिकित्ति अकेतीत् । "यं नोअचिकेत् चित्रभानो" ऋ०१०,५१,३,

कित पु० कित–क । ? ऋषिभेदे तस्य गोत्रापत्यम् अश्वादि० फञ् । कैतायन तद्गोत्रापत्ये पुं स्त्री

कितव पु० कि–भावे–क्त कितेन वाति वा–क । १द्यूतकारके २धुस्तूरवृक्षे अमरः ३वञ्चके, ४खले, च त्रि० मेदि० ५चौरनामकगन्धद्रव्ये, पु० शब्दरत्ना० । "यन्मा पितेव कितवं शशास" ऋ० २,२९,५ । द्यूतकारके "कितवानञ्चैर्दिष्यासमप्रति" अथ० ७,५,१, "स्तेनाः माहसिकाधूर्त्ताः कितवा योधकाश्च ये । असाक्षिणश्च ते दृष्टास्तेषु सत्यं न विद्यते" नारदः । "कितवाद्यूतकराः" रघु० । द्यूते विशेषः या०मिता० दर्शितोयथ "द्रष्टारोव्यवहाराणां साक्षिणश्च त एवहि" या० "द्यूतव्यवहाराणां द्रष्टारस्त एव कितवा एव राज्ञा नियोक्तव्याः न पुनःसुताध्यनसम्पन्ना इत्यादि नियमोऽस्ति । साक्षिणश्च द्यूते द्यूतकारा एव कार्य्याः न तत्र स्त्रीबालकितवेत्यादिनिषेधोऽस्ति । क्वचित् द्यूतनिषेधस्तु न्दण्डमाह" मि० "राज्ञा साचक्रमवाप्ताः कूटाक्षोपधिदेविनः" या० "कूटैरक्षादिभिरुपधिना च मतिवञ्चनहेतुना मणिमन्त्रौषधादिना ये दीव्यन्ति तान् श्वपदादिनाऽङ्कयित्वा राजा स्वराष्ट्राद्विवासयेत् । नारदेन निर्वासने विशेष उक्तः "कूटाक्षदेविनः पापान् राजा राष्ट्राद्विवासयेत् । कण्ठेऽक्षमालामासज्य सद्यो वा विनयः स्मृत" इति । यानि च मनुवचनानि द्यूतनिषेधपराणि "द्यूतं समाह्वयञ्चैव यः कुर्यात्कारयेत वा । तान् सर्वान् घातयेद्राजा शूद्रांश्च द्विजलिङ्गिनः" इत्यादीनि तान्यपि कूटाक्षदेवनविषयतया राजाध्यक्षसभिकरहितद्यूतविषयतया च योज्यानि" मि० किञ्च "द्यूतमेकसुखं कार्य्यन्तस्करज्ञानकारणात्" या० । "यत्पूर्वोक्तं द्यूतनदेकं सुखं प्रधानं यस्य द्यूतस्य तत्तथोक्तं कार्य्यम् । राजाध्यक्षाधिष्ठितं राज्ञा कारयितव्यमित्यर्थः तस्करज्ञानकारणात् तस्करज्ञानरूपप्रमर्यालोचन प्रायशः चौर्यार्जितधना एव कितवाभवन्यतश्चौरविज्ञानार्थमेकसुखंकार्य्यम्" मिता० । "ग्लहे शतिकदृष्टेस्तु सभिकः पञ्चकं शतम् । गृह्णीयाद्धूर्त्तकितवात् इतराद्दशकं शतम्" या० । "यदाऽन्त्रौषं वाससां तत्र राशिं समाक्षिपत् कितवो मन्दबुद्धिः" भा० आ०१अ० । कितवस्य गोत्रापत्यम् अश्वा०फञ् । कैतवायन तद्गोत्रापत्ये पुंस्त्री । उत्करा० चतुरर्थ्यां छ । कितवीय तच्चिर्दृत्तादौ अनन्तरापत्ये तिका० फिञ् । कैतवायनि तदपत्ये पुंस्त्री० तैकायनि शब्दे न इत्ये फिञो लुक्, बहुत्वे । तैकायनयश्च कैतवायनयश्च तिककितवाः, । अस्य व्याघ्रादि०उपमितसमासः । कितवधूर्त्तः । शौण्डा०७त० । अक्षकितवः । वञ्चके "तव कितव ! किमाहितैर्दृष्ण नः" माघः हरोचनमामगन्धद्रव्ये राजनि० । [कीटभेदे तिका०

किन्तनु पु० का कुत्सिता तनुरस्य । (माकडसा) ख्याते

किन्तमाम् अव्य० कुत्सितार्थे किम्+बहूनां मध्ये एकस्यातिशये तमप् आम् । बहुषु मध्ये प्रकृष्टे कुत्सिते

किन्तराम् अव्य० कुत्सितार्थे किम्+द्वयोर्मध्ये एकस्यातिशये तरप् आम् । द्वयोर्मध्ये प्रकृष्टे कुत्सिते ।

किन्तु अव्य० किञ्च तु च द्व० । १पूर्ववाक्यसङ्कोचज्ञापने, २प्रागुक्तविरुद्धार्थे, ३किंपुनरित्यर्थे च मेदि० ।

किन्तुघ्न पु० तिथ्यर्द्धरूपकरणभेदे करणशब्दे विवृतिः

किन्दत पु० भारतप्रसिद्धे कूपभेदरूपे तीर्थे "किन्दतं कूप मासाद्य तिलप्रस्थ प्रदाय च । गच्छेत परमां सिद्धिमृणै र्मुक्तः कुरूद्वह ! " भा०व०८३०अ० ।

किन्दम पु० ऋषिभेदे सहि मृगरूपेण मृगीरूपधारिण्या स्त्रिया सह सङ्गमकाले पाण्डुना मृगबुद्ध्या हतः । तत्कथा भा० आ० ११८अ० यथा "राजा पाण्डुर्महारण्ये मृगव्यालनिषेविते । चरन् मैथुनधर्म्मस्थं ददर्श मृगयुग्मकम् । ततस्तान् मृगी तञ्च रुक्मपुङ्खैः स पत्रिभिः । निर्बिभेद शरैस्तीक्ष्णैः पाण्डुः पञ्चभिराशुगैः । स च राजन् ! महातेजा ऋषिपुत्रस्तपोधनः । भार्य्यया सह तेजस्वी मृगरूपेण सङ्गतः" इत्युपक्रम्य पाण्डुं प्रति तच्छरविद्धस्य तस्य शापदानमुक्तं तत्रैव यथा "मृग उवाच । नाहं घ्नन्तं मृगान् राजन् ! विगर्हे चात्मकारणात् । मैथुनन्तु प्रतीक्ष्यं मे त्वयेहाद्यान्दशंसतः । सर्व्वभूतहिते काले सर्व्वभूतेप्सिते तथा । को हि विद्वान् मृगं हन्यान्मैथुनं वने । अस्यां मृग्याञ्च राजेन्द्र ! हर्षान्मैथुनमाचरम् । पुरुषार्थफलं कर्तुं तत्त्वया विफलीकृतम् । पौरवाणां महाराज ! तेषामक्लिष्टकर्म्मणाम् । वंशे जातस्य कौरव्य ! नानुरूपमिदन्तव । ऋजुं कर्म्म समहत् सर्व्वलोकविगर्हितम । अस्वर्ग्यमयशस्याध्यधर्म्मिष्ठञ्च